

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 413

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 iunie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 114 din 10 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din aceasta	2–5
Decizia nr. 159 din 17 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	5–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
362. — Hotărâre privind aprobarea atribuțiilor, precum și a modului de organizare și funcționare a Consiliului de coordonare pentru sistemele de transport inteligente	8–10
391. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor — Regia Națională a Pădurilor — ROMSILVA în domeniul public al comunei Spanțov, județul Călărași	10–11
399. — Hotărâre privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune 2014–2020.....	12–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
83. — Ordin privind aprobarea tarifului reglementat de tranzit perceput de operatorul de transport și de sistem pentru prestarea serviciului de tranzit al energiei electrice din/spre țările perimetrice prin sistemul electroenergetic național	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 114**

din 10 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din aceasta

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în ansamblul său, și a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003, în particular, excepție ridicată de Ștefan Doboș în Dosarul nr. 492/35/CA/2013 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 642D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde partea Agenția Națională de Integritate, prin Dragoș Vaida, șef serviciu în cadrul Direcției generale juridice a Agenției Naționale de Integritate, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 670D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003, excepție ridicată de Șimon Levente în Dosarul nr. 497/35/CA/2013 — P.I. al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal răspunde partea Agenția Națională de Integritate, prin Dragoș Vaida, șef serviciu în cadrul Direcției generale juridice a Agenției Naționale de Integritate, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantul Agenției Naționale de Integritate și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării cauzelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 670D/2014, la Dosarul nr. 642D/2014, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul Reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în

care precizează că prevederile de lege criticate, instituind incompatibilități pentru aleșii locali, reprezintă măsuri necesare pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și garanții de asigurare a imparțialității. De asemenea, prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate reprezintă aplicarea dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora ocuparea funcțiilor publice are loc în condițiile legii. În același timp, arată că dispozițiile art. 121 din Constituție nu se opun ca o lege să instituie condiții pentru un anumit domeniu, pentru o mai bună funcționare a acestuia invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, spre exemplu, deciziile nr. 203, nr. 204, nr. 207 și nr. 210 din 29 aprilie 2013. Depune note scrise.

9. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, deciziile nr. 147 din 16 aprilie 2003, nr. 739 și nr. 754, ambele din 16 decembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin Încheierea din 24 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 492/35/CA/2013, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în ansamblul său, și a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003, în particular.** Excepția a fost ridicată de Ștefan Doboș într-o cauză având ca obiect cererea de anulare și suspendare a executării a unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate privind existența stării de conflict de interese/incompatibilitate.

11. Prin Încheierea din 26 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 497/35/CA/2013 — P.I., **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003.** Excepția a fost ridicată de Levente Șimon în cauze având ca obiect o cerere de anulare a unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** sunt invocate critici de neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 161/2003, constând în aceea că expunerea de motive ce însoțește Proiectul de lege privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției este extrem de sumară, cuprinzând numai câteva mențiuni generice, fără o dezvoltare punctuală a motivelor care au stat la baza edictării unor astfel de măsuri, ceea ce este contrar art. 73 alin. (1) și (3), art. 1 alin. (3) și art. 51

din Constituție, prin raportare la art. 3 alin. (1), art. 5 alin. (1), art. 6 alin. (3), art. 28 alin. (1) lit. a) și art. 29 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Încălcarea acestor dispoziții constituționale și a principiului legalității conduce și la încălcarea art. 16 alin. (2) din Constituție.

13. Invocând aspecte din jurisprudența Curții Constituționale în materie (deciziile nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010, nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, nr. 51 din 25 ianuarie 2012), se apreciază că, în cazul Legii nr. 161/2003, nu au fost îndeplinite condițiile pentru angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege. Mai mult, prin modul de acțiune a Guvernului s-a încălcat principiul separației puterilor în stat și rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare. Se susține că, prin adoptarea Legii nr. 161/2003, au fost încălcate dispozițiile Programului de Guvernare, în ceea ce privește rolul Parlamentului de reprezentant suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării, respectarea separației puterilor în stat, eficientizarea administrației publice locale și creșterea autonomiei locale. De asemenea, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 710 din 6 mai 2009.

14. Ca motive de neconstituționalitate intrinsecă, autorii excepției consideră, în esență, că, prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 încalcă principiul accesibilității și previzibilității legii. Astfel, utilizând noțiunea de „funcție” pentru o activitate care nu este remunerată” dispozițiile de lege criticate sunt redactate într-un mod deficitar, lipsit de precizie și claritate și contravin normelor de tehnică legislativă, dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil. Sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind obligativitatea respectării Constituției și legilor într-un stat de drept (spre exemplu, deciziile nr. 232 din 5 iulie 2001, nr. 234 din 5 iulie 2001, nr. 53 din 25 ianuarie 2011, nr. 13 din 9 februarie 1999, nr. 570 din 29 mai 2012, nr. 615 din 12 iunie 2012, nr. 783 din 26 septembrie 2012, nr. 903 din 6 iulie 2010, nr. 26 din 18 ianuarie 2012), din cea a Curții Europene a Drepturilor Omului privind exigențele de claritate și previzibilitate a legii și principiul securității raporturilor juridice (spre exemplu, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în *Cauza Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 16 februarie 2000, pronunțată în *Cauza Amann împotriva Elveției*, paragraful 50, Hotărârea din 6 decembrie 2007, pronunțată în *Cauza Beian împotriva României*, paragraful 39, Hotărârea din 1 decembrie 2005 pronunțată în *Cauza Păduraru împotriva României*, paragraful 92). În același sens, este invocată și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, spre exemplu Hotărârea din 15 iulie 2004, pronunțată în *Cauza C-459/02-Willy Gerekens și Asociația agricolă Procol pentru promovarea comercializării produselor lactate împotriva Marelui Ducat al Luxemburgului*, paragrafele 23 și 24.

15. Apreciază că reglementarea incompatibilităților și a conflictelor de interese prin mai multe acte normative este contrară Legii nr. 24/2000, fiind necesară reglementarea unitară a materiei incompatibilităților și a conflictelor de interese. Sunt invocate, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 1.360 din 21 octombrie 2010 și nr. 415 din 14 aprilie 2010. Pe de altă parte, în materia autorităților publice locale, Legea administrației publice locale nr. 215/2001 și Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, reglementează incompatibilități. Acest paralelism legislativ nu respectă principiul legalității, iar prin nerespectarea normelor de tehnică legislativă intervin situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității juridice, în componenta privind claritatea și previzibilitatea legii.

16. De asemenea, prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 încalcă principiile autonomiei locale, întrucât nu au în vedere soluționarea treburilor publice în interesul populației locale și nici principiul soluționării treburilor publice de către autoritățile locale, care sunt cele mai apropiate de cetățeni. „Funcția” de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local

răspunde exigențelor stabilite de art. 120 alin. (1) și art. 121 alin. (2) din Constituție și art. 3 și art. 4 alin. (3) și (4) din Carta autonomiei locale, întrucât vizează soluționarea treburilor publice în interesul populației locale.

17. Pe de altă parte, prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 îngrădesc în mod nejustificat drepturile primarilor, atât timp cât le limitează dreptul de a reprezenta unitatea administrativ-teritorială în cadrul unei adunări generale a acționarilor unei societăți furnizoare de utilități publice, deși această prerogativă se exercită pentru rezolvarea treburilor publice ale comunității.

18. **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează că nu sunt justificate motivele de neconstituționalitate extrinsecă și nici cele de neconstituționalitate intrinsecă invocate în ceea ce privește Legea nr. 161/2003, în ansamblul său, și prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din aceeași lege. Astfel, la data adoptării Legii nr. 161/2003, cerințele art. 73 alin. (1) și (3), art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (2), art. 51 alin. (1) și art. 101 alin. (1) din Constituție au fost respectate, actul normativ fiind adoptat prin angajarea răspunderii Guvernului în fața Parlamentului, în conformitate cu art. 114 alin. (1) din Constituție. Totodată, nu se justifică invocarea încălcării principiilor accesibilității și previzibilității legii, al securității juridice în raport cu prevederile Legii nr. 24/2000, și nici a dispozițiilor art. 121 alin. (2) și art. 11 din Constituție, fiind respectate principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Avocatul Poporului**, în Dosarul nr. 642D/2014, consideră că Legea nr. 161/2003, în ansamblul său, și prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din aceasta sunt constituționale. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 147 din 16 aprilie 2003 și consideră că incompatibilitatea funcției de primar cu anumite funcții private nu este o condiție de eligibilitate, iar înlăturarea ei depinde de voința celui ales, care poate opta pentru una dintre cele două calități incompatibile. Astfel, nu se poate îndeplini o funcție publică care obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice, dacă în același timp o persoană este angrenată și în mediul de afaceri, întrucât cumularea celor două calități ar putea duce la atingerea intereselor generale ale comunității și a principiilor care stau la baza statului de drept. Incompatibilitățile stabilite prin dispozițiile legale criticate pentru cei care au calitatea prevăzută de ipoteza normei legale reprezintă măsuri necesare pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, ce au ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice, în deplin acord cu principiile statului de drept. Totodată, în deplin acord cu prevederile constituționale ale art. 16 alin. (3), încetarea mandatului intervine în temeiul legii, în situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Arată, totodată, că prevederile legale criticate nu instituie discriminări sau privilegii pe criterii arbitrare și că dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2), art. 51, art. 58 alin. (1), art. 73 alin. (1) și (3), art. 101 alin. (1), art. 120 alin. (1) și art. 121 alin. (2) din Constituție nu au incidență în cauză.

21. În Dosarul nr. 670D/2014, Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 este inadmisibilă, deoarece, în speță, este în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ceea ce excedează controlului de constituționalitate.

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse de partea Agenția Națională de Integritate, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. I alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, și, în special, prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din aceasta, având următorul cuprins: „*Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu:*

[...]

f) funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național;”

25. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (2) potrivit căruia „*Nimeni nu este mai presus de lege*”, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 61 privind rolul și structura Parlamentului, art. 73 alin. (1) și (3) privind categoriile de legi, art. 74 alin. (1) și (3) privind inițiativa legislativă, art. 102 alin. (1) privind rolul și structura Guvernului, art. 114 privind angajarea răspunderii Guvernului, art. 120 alin. (1) privind principiile de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale și art. 121 privind autoritățile comunale și orașenești.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile Legii nr. 161/2003, în ansamblul său, și ale art. 87 alin. (1) lit. f) din aceasta, în special, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare, în acest sens fiind Decizia nr. 147 din 16 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, Decizia nr. 739 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 18 februarie 2015, Decizia nr. 754 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 17 februarie 2015, Deciziile nr. 2 și nr. 3 din 15 ianuarie 2015, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 4 martie 2015.

27. Astfel, referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea a reținut că Legea privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției a fost supusă controlului anterior de constituționalitate, pe calea obiecției de neconstituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 147 din 16 aprilie 2003, citată anterior, Curtea a constatat că procedura de adoptare a Legii privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției este constituțională. Cu acel prilej, Curtea a statuat, în esență, că reglementările supuse controlului de constituționalitate, adoptate prin angajarea răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și Senatului, nu se abat de la regulile întocmirii unui proiect de lege, așa cum sunt stabilite prin Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică

legislativă pentru elaborarea actelor normative. Având în vedere scopul unic al noii reglementări cuprinse în Legea privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, modul în care aceasta este structurată nu este de natură să afecteze dispozițiile art. 113 alin. (1) din Constituția din anul 1991 (care au devenit art. 114 din Constituția republicată în anul 2003) și nici pe cele ale art. 3 și 12 din Legea nr. 24/2000.

28. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea a reținut, în esență, că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 instituie una dintre incompatibilitățile specifice funcțiilor publice de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean. Astfel, funcțiile menționate sunt incompatibile cu funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național. Din analiza textului de lege dedus controlului de constituționalitate, în raport de exigențele principiului securității juridice, prin prisma normelor constituționale invocate și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea a constatat că acestea sunt norme clare, previzibile, care stabilesc cât se poate de precis conduita aleșilor locali.

29. De asemenea, Curtea a constatat că instituirea prin textul de lege criticat a incompatibilității menționate este o opțiune a legiuitorului și se circumscrie scopului legii de înlăturare a cauzelor și condițiilor care determină corupția, astfel încât funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național să nu constituie un factor generator de corupție în cazul persoanelor care exercită funcția de primar, viceprimar, primar general, viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean.

30. Curtea a mai precizat că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul primarului, viceprimarului, primarului general, viceprimarului municipiului București, președintelui și vicepreședintelui consiliului județean, care exercită funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național, revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, protejare a interesului social și evitare a conflictului de interese.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, soluția și considerentele cuprinse în deciziile anterior menționate își găsesc aplicabilitatea și în cauza de față.

32. Distinct de acestea, Curtea reține că instituirea prin lege a unor incompatibilități pentru funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București nu încalcă dispozițiile constituționale privind autoritățile comunale și orașenești, care, prin art. 121 alin. (2), stabilesc că primarii și consiliile locale funcționează în condițiile legii. De asemenea, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, demnitățile și funcțiile publice se exercită în condițiile legii, astfel încât activitatea primarilor și viceprimarilor, precum și a președinților și vicepreședinților consiliilor județene, a consilierilor locali și a consilierilor județeni trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului de funcționare a acestora.

33. În fine, Curtea constată că invocarea celorlalte dispoziții din Legea fundamentală nu are relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ștefan Doboș în Dosarul nr. 492/35/CA/2013 și de Levente Șimon în Dosarul nr. 497/35/CA/2013 — P.I. ale Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în ansamblul său și, în special, prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din aceasta sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 159

din 17 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Valeriu Dragomir în Dosarul nr. 1.424/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 813D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic în cadrul Direcției juridice, Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 267 din 24 februarie 2009 și Decizia nr. 1.475 din 10 noiembrie 2009.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență de Guvernului nr. 24/2008, sens în care invocă, în esență, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 26 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.424/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008**. Excepția a fost ridicată de Valeriu Dragomir într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea calității de lucrător al Securității.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, încălcarea prezumției de nevinovăție, deoarece prevederile de lege criticate, prin art. 2 lit. a), lasă loc unei interpretări abuzive, punând semnul egalității între calitatea de lucrător al Securității și desfășurarea de activități prin care s-au suprimat ori îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului și creează premisele unei forme de răspundere morală și juridică pentru simpla participare la activitatea fostelor servicii de informații, fără a stabili vreo formă de vinovăție. Inducând ideea prezumției de vinovăție colectivă pentru toți lucrătorii fostei Securități, se încalcă dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție.

7. În același timp, susține că prevederile legale criticate contravin art. 126 alin. (5) din Constituție, deoarece acordă Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității atribuții jurisdicționale. Or, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității trebuie să fie o autoritate administrativă autonomă, fără atribuții jurisdicționale, iar unicul scop al acesteia să fie de a permite cetățeanului accesul la propriul dosar, în calitatea sa de „depozitar și administrator” al documentelor întocmite de fosta Securitate.

8. Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se substituie unei instanțe judecătorești, exercitând o jurisdicție specifică în cadrul căreia administrează probe și dă un verdict privind calitatea de lucrător al Securității, în timp ce persoana

vizată nu are posibilitatea de a se apăra în fața Colegiului Consiliului, care emite note de constatare a calității de lucrător al Securității.

9. Totodată, prin introducerea unei acțiuni în constatare, fără a avea o legitimare procesuală activă, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se subrogă în dreptul cetățeanului de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, și se substituie instituției Avocatului Poporului. Astfel, prin art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 se realizează o extindere nepermisă a sferei titularilor dreptului de acces liber la justiție, dincolo de limitele sale constituționale. Cu alte cuvinte, prevederile legale criticate convertesc dreptul de acces liber la justiție într-o obligație. Pe de altă parte, persoana verificată nu are posibilitatea de a se apăra în fața Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

10. De asemenea, desemnarea Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ ca unică instanță judecătorească competentă în ceea ce privește acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității este neconstituțională, de vreme ce adevărurile prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență pot fi contestate, de orice persoană interesată, în fața instanței de contencios administrativ competente teritorial. Pe de altă parte, persoanei verificate i se îngădește posibilitatea exercitării dreptului la apărare în fața unei instanțe de judecată apropiate de domiciliul său. Prin reglementarea contradictorie referitoare la instanța competentă în soluționarea contestațiilor formulate împotriva adevărilor prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9, comparativ cu cea din art. 11 alin. (1) din ordonanța de urgență privind instanța judecătorească competentă să soluționeze acțiunea în constatare introdusă de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, se creează o inegalitate de tratament juridic, contrară dispozițiilor art. 16 din Constituție.

11. De asemenea, susține că instanțele de contencios administrativ nu pot avea competența materială de a se pronunța asupra unor aspecte sau fapte ce țin de regulamentele sau comandamentele militare specifice.

12. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, reținând că nu a fost pronunțată o decizie de admitere a unei excepții de neconstituționalitate cu privire la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, în sensul urmărit de autorul excepției, apreciază că argumentele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate nu relevă existența unui conflict între prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, și dispozițiile Constituției și, prin urmare, excepția este neîntemeiată.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere formulat anterior în Dosarele Curții Constituționale nr. 309D/2014, nr. 481D/2014 și nr. 217D/2014, exprimat în sensul constituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

18. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 58 alin. (1) privind numirea și rolul Avocatului Poporului și art. 126 privind instanțele judecătorești.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a constatat că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale. De asemenea, prin Decizia nr. 107 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 30 aprilie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 referitor la comunicarea notelor de constatare și a adevărilor emise de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și a constatat că aceste prevederi sunt neconstituționale. Însă, în prezenta cauză, autorul excepției invocă alte critici de neconstituționalitate decât cele admise, prin deciziile menționate.

20. Totodată, Curtea reține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare. În acest sens, sunt, cu titlu de exemplu: Decizia nr. 159 din 23 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 27 aprilie 2012, Decizia nr. 546 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 27 iulie 2011, Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010. Astfel, Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a acestor persoane, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Curtea a mai statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, iar actele sale privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată.

22. Totodată, legitimarea procesuală a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a introduce cererea în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acțiunile promovate de Consiliu nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate

de instanțele judecătorești în acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011).

23. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile de lege criticate nu sunt de natură să plaseze Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în afara cadrului constituțional, respectând dispozițiile art. 126 din Constituție (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009).

24. În cadrul acțiunii în constatare promovate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pârâtul nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul pe baza căruia să pronunțe soluția (a se vedea în acest sens Decizia nr. 455 din 8 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 30 iunie 2012). De altfel, Curtea nu a reținut nici critica vizând presupusa încălcare a dispozițiilor art. 23 alin. (11) din Constituție, întrucât acestea se aplică numai în materie penală, dispunând că, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.

25. De asemenea, Curtea a constatat netemeinicia criticilor referitoare la nesocotirea dispozițiilor art. 58 alin. (1) din Constituție care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia nu reprezintă o substituție în atribuțiile instituției Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, determinate în mod cuprinzător și detaliat în Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 15 aprilie 2014, cu modificările și completările ulterioare, de natură să asigure în mod eficient realizarea rolului său constituțional (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.377 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 27 ianuarie 2011).

26. Cu privire la o critică similară referitoare la competența exclusivă a unei instanțe judecătorești de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și

fiscal a Curții de Apel București, Curtea a observat, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 respectă exigențele constituționale invocate, inclusiv cele prevăzute de art. 126 alin. (5) referitoare la interdicția înființării de instanțe extraordinare.

27. În legătură cu critica de neconstituționalitate susținută din perspectiva stabilirii competenței instanțelor de contencios administrativ de a se pronunța asupra unor acte de comandament cu caracter militar, Curtea a constatat că prevederile legale criticate nu reglementează controlul judecătoresc al unor acte de comandament cu caracter militar. Controlul legalității sau temeiniciei unor astfel de acte excedează cadrulul normativ al ordonanței de urgență criticate, obiectul de reglementare al acesteia fiind în mod univoc menționat, și anume „*accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*” (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 219 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 24 aprilie 2012).

28. Curtea nu a reținut nici încălcarea principiului egalității în drepturi prevăzut de art. 16 din Constituție, statuând că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 este aplicabilă în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, fără a institui privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare (a se vedea Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

29. Distinct de acestea, Curtea a reținut că aprecierea întrunirii cumulative a condițiilor prevăzute de lege pentru constatarea calității de lucrător al Securității revine instanței judecătorești — Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București. Asemenea aspecte reprezintă, așadar, probleme ce țin exclusiv de interpretarea și aplicarea legii, fiind de competența instanței judecătorești, iar nu a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată (a se vedea, în sensul celor de mai sus, Decizia nr. 27 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 21 martie 2013).

30. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Valeriu Dragomir în Dosarul nr. 1.424/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea atribuțiilor, precum și a modului de organizare și funcționare a Consiliului de coordonare pentru sistemele de transport inteligente

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 8 alin. (3) și (11) din Ordonanța Guvernului nr. 7/2012 privind implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru realizarea interfețelor cu alte moduri de transport, aprobată prin Legea nr. 221/2012,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă atribuțiile, precum și modul de organizare și funcționare a Consiliului de coordonare pentru sistemele de transport inteligente, denumit în continuare

CC STI, cuprinse în Regulamentul privind atribuțiile, modul de organizare și funcționare a CC STI, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

Ministrul transporturilor,
Ioan Rus

Ministrul pentru societatea informațională,
Sorin Mihai Grindeanu

Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

Ministrul economiei, comerțului și turismului,
Mihai Tudose

Ministrul sănătății,
Nicolae Băncicioiu

p. Ministrul educației și cercetării științifice,
Vasile Șalaru,
secretar de stat

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Grațierea Leocadia Gavrilescu

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

Ministrul afacerilor externe
Bogdan Lucian Aurescu

București, 20 mai 2015.
Nr. 362.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind atribuțiile, modul de organizare și funcționare a consiliului de coordonare pentru sistemele de transport inteligente

Art. 1. — (1) Consiliul de coordonare pentru sistemele de transport inteligente, denumit în continuare CC STI, constituit potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 7/2012 privind implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru realizarea interfețelor cu alte moduri de transport, aprobată prin Legea nr. 221/2012, este organizat în cadrul Ministerului Transporturilor și funcționează ca structură fără personalitate juridică.

(2) CC STI este alcătuit din reprezentanți ai:

a) Ministerului Transporturilor (MT);

b) Ministerului pentru Societatea Informațională (MSI);

c) Ministerului Afacerilor Interne (MAI);

d) Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (MDRAP);

e) Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului (MECT);

f) Ministerului Educației și Cercetării Științifice (MECS);

g) Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor (MMAP);

h) Ministerului Sănătății (MS);

i) Ministerului Apărării Naționale (MApN);

j) Serviciului de Telecomunicații Speciale (STS);

k) Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM);

l) Agenției Spațiale Române (ROSA);

m) Asociației de Standardizare din România (ASRO);

n) Institutului Național de Statistică (INS);

o) Asociației Municipiilor din România;

p) Asociației Orașelor din România;

q) Asociației Comunelor din România;

r) Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România.

(3) Instituțiile publice și structurile asociative prevăzute la alin. (2) își desemnează reprezentanții, prin act administrativ al conducătorilor acestora, după cum urmează:

a) un reprezentant la nivel de secretar de stat sau asimilat acestuia, președinte sau împuternicit al acestuia, după caz, în calitate de membru titular;

b) un reprezentant în calitate de membru supleant.

(4) În absența membrului titular, membrul supleant participă cu drepturi depline la ședințele CC STI.

(5) Președinția CC STI este asigurată de MT și vicepreședinția de MSI.

(6) Secretariatul CC STI este asigurat de MT, prin direcția de specialitate desemnată în acest sens prin ordin al ministrului transporturilor.

(7) CC STI își poate constitui, prin decizie, un grup de lucru interinstituțional, denumit în continuare *GLI STI*, alcătuit din:

a) experți din cadrul instituțiilor publice prevăzute la alin. (2), desemnați prin act administrativ de către conducătorii acestora; și

b) experți din cadrul structurilor asociative prevăzute la alin. (2), desemnați prin decizie/hotărâre de către conducătorii acestora.

(8) CC STI poate fi sprijinit în activitatea sa de un grup tehnic cu rol consultativ, denumit în continuare *GT STI*, alcătuit din reprezentanți ai: furnizorilor relevanți de servicii STI, asociațiilor de utilizatori, operatorilor de transport, constructorilor de autovehicule, partenerilor sociali, asociațiilor profesionale, precum și ai altor entități interesate.

(9) Procedura de constituire și consultare a GT STI se stabilește prin decizia CC STI.

Art. 2. — CC STI asigură coordonarea, la nivel național, a acțiunilor necesare implementării Ordonanței Guvernului nr. 7/2012, aprobată prin Legea nr. 221/2012, precum și realizării cooperării între instituțiile care au responsabilități în domeniile în legătură cu care se implementează servicii și aplicații STI care fac obiectul acestei ordonanțe a Guvernului, act normativ ce transpune în legislația internă prevederile Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport, denumită în continuare *Directiva STI*.

Art. 3. — În conformitate cu reglementările în vigoare, CC STI îndeplinește următoarele atribuții:

a) coordonează elaborarea Strategiei naționale privind STI în domeniul transportului rutier și pentru realizarea interfețelor cu alte moduri de transport, denumită în continuare *Strategia națională STI*, precum și a Planului național de acțiuni pentru punerea în aplicare a acesteia, denumit în continuare *Plan de acțiuni STI*;

b) supune aprobării Guvernului, prin MT, Strategia națională STI, precum și Planul de acțiuni STI;

c) urmărește stadiul implementării Strategiei naționale STI și a Planului de acțiuni STI și formulează recomandări instituțiilor publice și structurilor asociative reprezentate în CC STI în vederea îndeplinirii corespunzătoare a sarcinilor care le revin;

d) formulează recomandări autorităților competente privind reglementările, standardele și acțiunile necesare implementării Ordonanței Guvernului nr. 7/2012, aprobată prin Legea nr. 221/2012, și realizării cooperării între autoritățile care au responsabilități în domeniile în legătură cu care se implementează servicii și aplicații STI care fac obiectul acestei ordonanțe a Guvernului;

e) stabilește instituțiile responsabile pentru fiecare domeniu și acțiune prioritară prevăzute în Directiva STI în vederea participării la elaborarea unei poziții coordonate, coerente și integrate a României în cadrul consultărilor premergătoare adoptării de către Comisia Europeană a actelor delegate cu privire la acțiunile prioritare prevăzute de Directiva STI;

f) stabilește instituțiile responsabile pentru implementarea actelor normative subsecvente Directivei STI;

g) propune instituțiilor responsabile măsuri necesare pentru implementarea actelor normative subsecvente Directivei STI;

h) informează Guvernul asupra resurselor necesare implementării Strategiei naționale STI și a Planului de acțiuni STI;

i) încurajează participarea factorilor de interes la lucrările comitetelor tehnice de standardizare ce desfășoară activități în domeniul STI;

j) stabilește temele de dezbatere, precum și acțiunile și termenele de realizare a acestora pentru GLI STI, în baza Planului de acțiuni STI;

k) face propuneri privind temele de dezbatere ale GT STI;

l) avizează rapoartele de progres privind implementarea acțiunilor menționate în Raportul inițial, prevăzut la art. 17 alin. (1) din Directiva STI, cât și raportările conform cerințelor regulamentelor delegate specifice acțiunilor prioritare din Directiva STI;

m) emite decizii privind atribuțiile, organizarea și funcționarea CC STI în sensul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 7/2012, aprobată prin Legea nr. 221/2012.

Art. 4. — La emiterea actelor administrative în domeniul STI, conducătorii autorităților publice vor avea în vedere recomandările formulate de către CC STI prin decizie, în conformitate cu reglementările în vigoare.

Art. 5. — Președintele CC STI îndeplinește următoarele atribuții:

a) propune agenda ședințelor CC STI;

b) emite dispoziția de convocare a membrilor CC STI;

c) aprobă materialele ce urmează a fi transmise membrilor CC STI, în vederea discutării acestora în cadrul ședințelor CC STI;

d) conduce lucrările CC STI;

e) semnează deciziile CC STI;

f) monitorizează realizarea Planului de acțiuni STI;

g) solicită membrilor CC STI rapoarte privind stadiul de realizare a sarcinilor ce le revin din Planul de acțiuni STI;

h) convoacă, ori de câte ori este necesar, GLI STI și GT STI;

i) prezintă Guvernului, semestrial, informări cu privire la stadiul implementării Strategiei naționale STI, precum și a Planului de acțiuni STI;

j) aprobă elementele de mandat și rapoartele experților desemnați conform art. 1 alin. (7) și/sau art. 1 alin. (8), după caz, care reprezintă România în cadrul consultărilor premergătoare adoptării de către Comisia Europeană a actelor delegate cu privire la acțiunile prioritare prevăzute de Directiva STI, în conformitate cu reglementările în vigoare.

Art. 6. — Vicepreședintele CC STI asigură președinția CC STI în lipsa președintelui.

Art. 7. — Secretariatul CC STI îndeplinește următoarele atribuții:

a) convoacă membrii CC STI prin dispoziția președintelui CC STI;

b) pregătește și transmite documentele și materialele necesare convocării ședințelor CC STI;

c) primește, distribuie și sintetizează propunerile și comentariile transmise de membrii CC STI sau de persoanele cu statut de invitat;

d) asigură evidența documentelor primite de la membrii CC STI sau, după caz, a persoanelor cu statut de invitat, precum și a materialelor rezultate în urma ședințelor CC STI;

e) asigură, între ședințe, asistența logistică necesară membrilor CC STI;

f) întocmește minutele ședințelor CC STI; asigură publicarea deciziilor CC STI pe site-ul MT;

g) îndeplinește orice alte activități legate de asigurarea bunei desfășurări a activității CC STI;

h) centralizează informațiile primite de la membrii CC STI, în vederea elaborării rapoartelor de progres privind implementarea acțiunilor menționate în raportul inițial, prevăzut la art. 17 alin. (1) din Directiva STI, cât și informațiile solicitate conform cerințelor regulamentelor delegate specifice acțiunilor prioritare din Directiva STI;

i) stabilește, după caz, lista invitațiilor la ședințele CC STI.

Art. 8. — (1) Ședințele CC STI se organizează semestrial, la sediul MT, și ori de câte ori este necesar, la inițiativa președintelui sau la solicitarea motivată a unei treimi din numărul membrilor CC STI.

(2) Convocarea ședințelor, transmiterea invitațiilor și a agendei către membri și invitați se fac de secretariatul CC STI, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data fiecărei ședințe. Documentele supuse dezbaterii vor fi transmise cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data convocării.

(3) Propunerile de completare/modificare a agendei preliminare se transmit secretariatului CC STI, prin e-mail sau fax, în termen de două zile lucrătoare de la data transmiterii acesteia. Orice propunere primită de completare/modificare a agendei va fi transmisă imediat către toți membrii CC STI.

(4) Secretariatul CC STI poate furniza membrilor și invitaților la ședințele CC STI, până în preziua ședinței și chiar în cadrul ședinței, alte informații relevante cu privire la ordinea de zi, astfel încât aceștia să aibă la dispoziție cele mai recente informații cu privire la subiectele aflate pe agendă.

(5) Convocarea ședințelor CC STI se face întotdeauna în scris, invitațiile fiind transmise prin fax, e-mail sau poștă. Materialele aferente fiecărei ședințe se vor transmite prin e-mail, atât membrului titular CC STI, cât și membrului supleant CC STI.

(6) La începutul fiecărei ședințe se adoptă agenda și se discută și se aprobă minuta ședinței precedente a CC STI.

(7) CC STI poate formula recomandări, emite avize și adoptă decizii.

(8) Deciziile adoptate în cadrul CC STI se vor comunica de către secretariatul CC STI tuturor membrilor, în maximum 5 zile lucrătoare de la data ședinței.

(9) Minuta ședinței, întocmită de secretariatul CC STI, se transmite prin e-mail membrilor și invitaților la reuniunile CC STI în termen de 5 zile lucrătoare de la data ședinței.

(10) Observațiile asupra minutei pot fi transmise secretariatului CC STI, prin e-mail, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la transmiterea acesteia. Dacă la expirarea acestui termen nu au fost primite observații, se consideră textul propus ca fiind final.

(11) Observațiile sunt consemnate în anexa la minută și sunt avute în vedere de secretariatul CC STI la întocmirea textului final al minutei. Documentul final și anexele sunt transmise prin e-mail membrilor și invitaților la reuniunea CC STI, cel mai târziu în 15 zile lucrătoare de la data ședinței.

(12) Membrii CC STI prezintă în cadrul ședințelor CC STI, la solicitarea președintelui CC STI, rapoarte privind stadiul realizării sarcinilor ce le revin din Planul de acțiuni STI.

Art. 9. — (1) Ședințele CC STI se desfășoară numai în prezența majorității membrilor săi. Dacă nu este îndeplinită această condiție, ședința se reprogamează pentru o dată ulterioară care se comunică de secretariatul CC STI.

(2) Deciziile în cadrul CC STI se iau în unanimitate și/sau prin consens.

Art. 10. — (1) GLI STI asigură suportul tehnic de specialitate membrilor CC STI și îndeplinește atribuțiile stabilite de CC STI.

(2) Atribuțiile, precum și modul de organizare și funcționare al GLI STI se stabilesc prin regulament adoptat prin decizia CC STI.

(3) GLI STI se reunește la solicitarea președintelui CC STI.

Art. 11. — GT STI se reunește la solicitarea președintelui CC STI, ori de câte ori CC STI consideră necesară consultarea GT STI pe probleme tehnice de specialitate.

Art. 12. — La ședințele CC STI pot participa, în calitate de invitați, și alte persoane din cadrul instituțiilor publice și structurilor asociative prevăzute la art. 1 alin. (2), persoane din mediul academic, mediul privat, reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale și ai altor structuri, cu rol consultativ.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor — Regia Națională a Pădurilor — ROMSILVA în domeniul public al comunei Spanțov, județul Călărași

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă transmiterea unui imobil, compus din teren și construcții, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul

public al statului și din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor — Regia Națională a Pădurilor — ROMSILVA în domeniul public al comunei Spanțov, județul Călărași.

(2) După transmiterea imobilului prevăzut la alin. (1), Consiliul Local al Comunei Spanțov va finaliza în zonă prin finanțare internă și din fonduri ale Uniunii Europene nerambursabile, după caz, în termen de 8 ani de la data preluării, următoarele obiective de investiții: club multidisciplinar pentru elevi cu cercuri aplicative, complex sportiv multifuncțional, cu instalație de nocturnă și pensiune; parc de agrement cu spații verzi, alei pietonale și locuri de joacă pentru copii; platformă pentru susținerea de spectacole în aer liber și sistematizarea zonei prin crearea de rețele edilitar gospodărești.

(3) În cazul în care obiectivele nu se realizează în termenul prevăzut la alin. (2), imobilul revine în domeniul public al statului

și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — ROMSILVA, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Grația Leocadia Gavrilescu

Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Sevil Shhaideh

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 27 mai 2015.

Nr. 391.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor — Regia Națională a Pădurilor — ROMSILVA în domeniul public al comunei Spanțov, județul Călărași

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa/Carte funciară/Nr. cadastral	Valoarea de inventar (lei)	Elementele-cadru de descriere tehnică/capacitate/bucăți/valoare contabilă	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul
105.213	8.27.01	Imobil	Comuna Spanțov, județul Călărași, fost pichet de grăniceri (49—30) CF 20103 Tarlaua 24 Parcela 1210	80.170	Suprafața terenului = 5.400 mp Suprafața construită = 380 mp, din care: — Suprafață C1 = 228 mp; — Suprafață C2 = 11 mp; — Suprafață C3 = 61 mp; — Suprafață C4 = 13 mp; — Suprafață C5 = 10 mp; — Suprafață C6 = 56 mp; — Suprafață C7 = 1 mp. C.F. 20103 Tarlaua 24, parcela 1210 C.F. 20103	Statul român, din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor — Regia Națională a Pădurilor ROMSILVA CUI — 1590120	Domeniul public al comunei Spanțov, județul Călărași CUI: 4293957

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune 2014—2020

Având în vedere prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, cu modificările ulterioare, ale Regulamentului (UE) nr. 1.301/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de dezvoltare regională și dispozițiile specifice aplicabile obiectivului referitor la investițiile pentru creșterea economică și locuri de muncă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.080/2006, cu modificările ulterioare, ale Regulamentului (UE) nr. 1.304/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul social european și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.081/2006 al Consiliului, cu modificările ulterioare, ale Regulamentului (UE) nr. 1.300/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.084/2006, cu modificările ulterioare, precum și ale Regulamentului (UE, EUROATOM) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind Normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, EURATOM) nr. 1.605/2002 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 65 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Obiectul prezentei hotărâri îl constituie stabilirea cadrului legal privind eligibilitatea cheltuielilor efectuate de beneficiari în cadrul operațiunilor finanțate prin programele finanțate din Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și din cofinanțarea națională.

(2) Programele de cooperare teritorială europeană sunt exceptate de la aplicarea prevederilor prezentei hotărâri.

(3) Termenii „Fondul european de dezvoltare regională”, „Fondul social european” și „Fondul de coeziune”, denumite în continuare *fonduri*, „program”, „axă prioritară”, „autoritate de management”, „autoritate de certificare”, „organism intermediar”, „beneficiar”, „operațiune”, „proiect major”, „operațiune generatoare de venituri nete”, „instrumente financiare”, „ajutor de stat”, „strategie de dezvoltare locală plasată sub responsabilitatea comunității” au înțelesul prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1.083/2006 al Consiliului.

(4) În înțelesul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *contract de finanțare* reprezintă un act juridic supus regulilor de drept public, cu titlu oneros pentru beneficiar, de adeziune, comutativ și sinalagmatic prin care se stabilesc drepturile și obligațiile correlative ale părților în vederea implementării operațiunilor;

b) *decizie/ordin de finanțare* reprezintă actul unilateral intern prin care autoritatea de management/organismul intermediar acordă asistență financiară nerambursabilă instituției din care face parte;

c) *admisibilitatea proiectelor majore de investiții* reprezintă îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 101 paragraful 1 lit. a)—i)

din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, în ceea ce privește informațiile care trebuie prezentate Comisiei Europene pentru aprobarea proiectului major;

d) *ordinul de aprobare a depunerii cererilor de rambursare de către beneficiari* reprezintă documentul emis de către ordonatorul de credite al instituției care îndeplinește funcția de autoritate de management după transmiterea notificării prevăzute la art. 102 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 sau, după caz, după stabilirea admisibilității de către structurile de specialitate din cadrul Comisiei Europene și aprobă depunerea de cereri de rambursare, confirmând că un proiect major respectă criteriile de selecție aprobate pentru programul respectiv;

e) *costuri directe* reprezintă costurile care pot fi atribuite unei anumite activități individuale din cadrul operațiunii și pentru care este demonstrată legătura cu activitatea în cauză;

f) *costurile directe de personal* reprezintă costurile definite la lit. e) care derivă din încheierea de raporturi de serviciu/de muncă, inclusiv contribuțiile angajatului și angajatorului, cu respectarea prevederilor Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și costurile rezultate din contracte de servicii încheiate cu personal extern beneficiarului, conform prevederilor legale în vigoare;

g) *situri abandonate* reprezintă zonele strict determinate care au fost constatate ca abandonate de către instanțele de judecată sau cele ai căror proprietari au declarat că renunță la proprietate, conform art. 889 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare;

h) *liber de orice sarcini* reprezintă condiția de a nu exista niciun act sau fapt juridic care împiedică sau limitează, total sau parțial, exercitarea unuia sau mai multor atribute ale dreptului de proprietate, astfel încât proprietarul să poată exercita cele trei atribute aferente dreptului său de proprietate în mod absolut, exclusiv și perpetuu.

Art. 2. — (1) Fără a încălca prevederile art. 3 și 4, pentru a fi eligibilă, o cheltuială trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții cu caracter general:

a) să fie angajată de către beneficiar și plătită de acesta în condițiile legii între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2023,

respectiv între 1 septembrie 2013 și 31 decembrie 2023 pentru cheltuielile efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, cu respectarea perioadei de implementare stabilită de către autoritatea de management prin contractul/decizia/ordinul de finanțare;

b) să fie însoțită de facturi emise în conformitate cu prevederile legislației naționale sau a statului în care acestea au fost emise ori de alte documente contabile pe baza cărora se înregistrează obligația de plată și de documente justificative privind efectuarea plății și realitatea cheltuielii efectuate, pe baza cărora cheltuielile să poată fi verificate/controlate/auditate, cu respectarea prevederilor art. 131 alin. (2) și (4) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013;

c) să fie în conformitate cu prevederile programului;

d) să fie în conformitate cu contractul/decizia/ordinul de finanțare, încheiat între autoritatea de management sau organismul intermediar și beneficiar, cu respectarea art. 65 alin. (11), art. 70, art. 71, art. 125 alin. (1) și art. 140 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013;

e) să fie rezonabilă și necesară realizării operațiunii;

f) să respecte prevederile legislației Uniunii Europene și naționale aplicabile;

g) să fie înregistrată în contabilitatea beneficiarului, cu respectarea prevederilor art. 67 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013.

(2) În cazul operațiunilor aflate sub incidența ajutorului de stat, potrivit prevederilor art. 107 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, prevederile prezentului act normativ se completează cu normele ajutorului de stat aplicabile.

(3) În cazul cheltuielilor aferente instrumentelor financiare, normele prevăzute în prezenta hotărâre se completează cu normele specifice instrumentelor financiare.

(4) În cazul cheltuielilor aferente instrumentului strategie de dezvoltare locală plasată sub responsabilitatea comunității, prevederile alin. (1) se completează cu prevederile art. 35 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), cheltuielile efectuate în cadrul operațiunilor sunt eligibile cu excepțiile prevăzute la art. 131 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a) și b), cheltuielile din cadrul schemelor de ajutor de stat sunt eligibile în conformitate cu prevederile art. 131 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. d), cheltuielile realizate în cadrul proiectelor majore, așa cum sunt definite la art. 100 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, pentru care s-a transmis o notificare către Comisia Europeană, cu respectarea prevederilor art. 102 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, sau s-a stabilit admisibilitatea de către Comisia Europeană, cu respectarea prevederilor art. 1 alin. (4) lit. c), dar care nu au fost aprobate corespunzător prevederilor art. 102 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, sunt eligibile în conformitate cu prevederile art. 65 din același regulament, dar numai dacă a fost emis ordinul de aprobare a depunerii cererilor de rambursare de către beneficiari.

(8) Cheltuielile efectuate în cadrul unui proiect major pot fi incluse într-o aplicație de plată potrivit prevederilor art. 102 alin. (6) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013. În cazul în care, în aplicarea art. 102 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, Comisia Europeană refuză să contribuie integral sau parțial la finanțarea proiectului major, cheltuielile rambursate beneficiarilor până la data aducerii la cunoștință a deciziei vor fi recuperate în conformitate cu legislația în vigoare, iar declarația de cheltuieli transmisă Comisiei Europene după adoptarea acestei decizii este rectificată corespunzător.

(9) În conformitate cu prevederile art. 65 alin. (6) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, cheltuielile realizate în cadrul operațiunilor care au fost încheiate în mod fizic sau

implementate integral înainte de depunerea de către beneficiar a cererii de finanțare în cadrul programului nu sunt eligibile indiferent dacă toate plățile aferente au fost efectuate de către beneficiar.

Art. 3. — Prin excepție de la prevederile art. 2 alin. (1) lit. a), contribuția în natură este considerată eligibilă, în conformitate cu prevederile art. 2, dacă îndeplinește prevederile art. 69 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, precum și următoarele condiții specifice:

a) obiectul contribuției în natură a fost achiziționat sau construit din alte surse de finanțare decât cele nerambursabile publice;

b) imobilele definite conform prevederilor legale în vigoare trebuie să fie libere de orice sarcini sau interdicții ce afectează implementarea operațiunii și să nu facă obiectul unor litigii având ca obiect dreptul invocat de către potențialul beneficiar, aflate în curs de soluționare la instanțele judecătorești, la momentul depunerii cererii de finanțare.

Art. 4. — Prin excepție de la prevederile art. 2 alin. (1) lit. a), amortizarea este considerată cheltuielă eligibilă dacă respectă celelalte prevederi aplicabile de la art. 2 și pe cele ale art. 69 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013.

Art. 5. — (1) Costurile determinate în formele prevăzute la art. 67 alin. (1) lit. b)—d) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 sunt eligibile în condițiile prevăzute la art. 67 alin. (3) și (4) din același regulament, conform metodei de calcul și condițiilor stabilite prin ordin comun al ministrului fondurilor europene și, după caz, al ministrului coordonator al autorității de management, cu avizul ministrului finanțelor publice, respectând prevederile art. 67 alin. (5) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013.

(2) În aplicarea art. 67 alin. (1) lit. d) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, ordinul comun prevăzut la alin. (1) detaliază și lista cheltuielilor care intră în componența costurilor directe, respectiv a costurilor directe de personal, după caz, așa cum sunt acestea definite la art. 1 alin. (4) lit. e) și f).

Art. 6. — (1) Costul achiziției de teren cu sau fără construcții este eligibil în limita a 10%, respectiv 15% în cazul siturilor abandonate și al siturilor utilizate anterior pentru activități industriale care conțin clădiri, din totalul cheltuielilor eligibile ale operațiunii, potrivit art. 69 alin. (3) lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013.

(2) În aplicarea alin. (1), procentul de eligibilitate poate fi mai mare, în cazuri excepționale și justificate, numai pentru operațiunile privind conservarea mediului, iar condițiile specifice fiecărei situații și limitele acestora vor fi stabilite prin ghidurile solicitantului și cu respectarea următoarelor condiții:

a) achiziția de teren a fost făcută în conformitate cu prevederile contractului /deciziei/ordinului de finanțare;

b) achiziția este făcută de către sau în numele unei instituții publice;

c) terenul este utilizat pentru destinația stabilită, cu respectarea clauzelor/condițiilor din contractul/decizia/ordinul de finanțare și pe perioada stabilită.

(3) În cazul în care se achiziționează o clădire în vederea demolării și utilizării ulterioare a terenului în scopul atingerii obiectivelor operațiunii, este eligibil numai costul achiziției terenului, dacă respectă prevederile alin. (1) și, după caz, prevederile alin. (2).

Art. 7. — Costul de achiziție al imobilelor deja construite, cu excepția cazului prevăzut la art. 6 alin. (3), inclusiv terenul pe care se află construcția, este eligibil dacă sunt îndeplinite prevederile art. 2, precum și următoarele condiții specifice:

a) operațiunea nu beneficiază de finanțare din Fondul social european în aplicarea art. 13 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 1.304/2013, cu excepția cazurilor în care se aplică prevederile art. 98 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 și art. 2 alin. (2);

b) imobilul nu a fost achiziționat/construit prin intermediul unei finanțări nerambursabile publice în ultimii 10 ani;

c) imobilul este strict necesar implementării operațiunii;

d) costul de achiziție al imobilului este certificat de un evaluator, independent de beneficiarul operațiunii și autorizat, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 99/2013, cu modificările și completările ulterioare, care să confirme că prețul acestuia nu excede valoarea de piață, luând în calcul caracteristicile tehnice ale imobilului.

Art. 8. — (1) În cazul operațiunilor generatoare de venituri nete, cheltuielile sunt eligibile dacă respectă prevederile art. 61 și art. 65 alin. (8) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013.

(2) În cazul operațiunilor generatoare de venituri nete pentru care cheltuielile eligibile nu au putut fi calculate conform prevederilor alin. (1), beneficiarul are obligația returnării sumelor calculate de autoritatea de management conform prevederilor art. 61 alin. (6) și (7) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, urmând ca Autoritatea de certificare să deducă sumele corespunzătoare din cheltuielile declarate Comisiei.

(3) În cazul în care beneficiarul nu își îndeplinește obligația prevăzută la alin. (2), Autoritatea de management recuperează sumele cu aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — În cazul leasingului, cheltuielile sunt eligibile dacă respectă cumulativ prevederile art. 2 și următoarele condiții specifice:

a) beneficiarul operațiunii este utilizatorul bunurilor care fac obiectul contractului de leasing;

b) ratele de leasing plătite de utilizator sunt aferente contractului de leasing;

c) ratele de leasing sunt eligibile exclusiv pentru perioada de implementare a contractului/deciziei/ordinului de finanțare;

d) în cazul achiziționării bunului, valoarea cumulată a ratelor de leasing rambursată nu depășește valoarea de intrare a bunului în contabilitatea proiectului;

e) sunt respectate prevederile art. 11.

Art. 10. — Cheltuielile pentru achiziția de autovehicule sau alte mijloace de transport, achiziționate inclusiv în modalitatea prevăzută la art. 9, sunt eligibile dacă sunt indispensabile activităților prevăzute la art. 59 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 sau managementului operațiunii. Valoarea cheltuielilor eligibile nu depășește echivalentul a 15.000 euro, fără TVA, pentru fiecare autovehicul sau alte mijloc de transport achiziționat.

Art. 11. — Prin excepție de la prevederile art. 10, cheltuielile pentru achiziția de autovehicule sau alte mijloace de transport, achiziționate inclusiv în modalitatea prevăzută la art. 9, sunt eligibile peste plafonul echivalentului a 15.000 euro, fără TVA, dacă autovehiculele sau mijloacele de transport, inclusiv mijloace destinate transportului public de călători, sunt indispensabile și sunt destinate exclusiv atingerii obiectivului operațiunii. Caracteristicile tehnice ale autovehiculelor și

mijloacelor de transport trebuie să fie adecvate în raport cu activitățile operațiunii.

Art. 12. — (1) Cu respectarea prevederilor art. 69 alin. (3) lit. c) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, cheltuiala cu taxa pe valoarea adăugată este eligibilă dacă este nerecuperabilă, potrivit legii.

(2) Pentru a fi eligibilă, cheltuiala prevăzută la alin. (1) trebuie să fie aferentă unor cheltuieli eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanțate din fonduri.

(3) Instrucțiunile de aplicare a prevederilor alin. (1) se aprobă prin ordin comun al ministrului fondurilor europene și al ministrului finanțelor publice în termen de 30 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri.

Art. 13. — Următoarele categorii de cheltuieli nu sunt eligibile:

a) cheltuielile cu achiziția de terenuri cu sau fără construcții, care depășesc limitele prevăzute la art. 69 alin. (3) lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, și cheltuielile prevăzute la art. 69 alin. (3) lit. a) și c);

b) pentru Fondul european de dezvoltare regională, cheltuielile aferente activităților prevăzute la art. 3 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 1.301/2013;

c) pentru Fondul de coeziune, cheltuielile aferente activităților prevăzute la art. 2 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.300/2013;

d) pentru Fondul social european, cheltuielile prevăzute la art. 13 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 1.304/2013;

e) achiziția de echipamente și autovehicule sau mijloace de transport second-hand;

f) amenzi, penalități, cheltuieli de judecată și cheltuieli de arbitraj;

g) cheltuielile efectuate peste plafoanele specifice stabilite de autoritățile de management prin ghidul solicitantului, în aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. e);

h) cheltuielile excluse de la finanțare de autoritățile de management prin ghidul solicitantului, în aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. e), corespunzător specificului programului și particularităților operațiunilor.

Art. 14. — (1) Autoritățile de management au obligația să asigure verificarea respectării condițiilor aplicabile, prevăzute în prezenta hotărâre, în procesul de evaluare a cererilor de finanțare, în procesul de contractare aferent încheierii contractului/deciziei/ordinului de finanțare, precum și procesul de verificare a cererilor de rambursare.

(2) Ministerul Fondurilor Europene, în calitate de coordonator, potrivit prevederilor art. 11 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare, poate emite ordine și instrucțiuni în aplicarea prezentei hotărâri, după consultarea prealabilă a autorităților de management.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul fondurilor europene,

Marius Nica

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Sevil Shhaideh

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba,
secretar de stat

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea tarifului reglementat de tranzit perceput de operatorul de transport și de sistem pentru prestarea serviciului de tranzit al energiei electrice din/spre țările perimetrice prin sistemul electroenergetic național

Având în vedere prevederile art. 75 alin. (1) lit. b) și ale art. 76 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, ale Regulamentului (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.228/2003, ale Regulamentului (UE) nr. 838/2010 al Comisiei din 23 septembrie 2010 privind stabilirea orientărilor referitoare la mecanismul compensărilor între operatorii de sisteme de transport și abordarea comună de reglementare în domeniul stabilirii taxelor de transport, precum și ale Procedurii operaționale „Mecanismul de compensare a efectelor utilizării rețelelor electrice de transport pentru tranzite de energie electrică între operatorii de transport și de sistem”, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 6/2010, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

**președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul
Energiei** emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă aplicarea de către Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. a tarifului reglementat de tranzit de 0,6 euro/MWh, exclusiv TVA, pentru prestarea serviciului de tranzit al energiei electrice din/spre țările perimetrice prin sistemul electroenergetic național.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 18/2013 privind tariful reglementat de tranzit perceput de operatorul de transport și de sistem pentru prestarea serviciului de tranzit al energiei electrice din/spre țările perimetrice prin Sistemul electroenergetic național, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 1 aprilie 2013.

Art. 3. — Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea acestora.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Havrileț

București, 2 iunie 2015.

Nr. 83.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

